

vare som de flammeste *Twillinger*, saaa, at, naar den rige Mand spiste, saa blev Fattigmands Mave ogsaa mættet, saa vilde jeg gjerne indrømme det (Næ: Mit Foredrag indeholder ikke eet Ord af alt det Anførte.). Ja, det vil vise sig af Rigsdagstidenden. (Næ: Ja, det vil det!) Den samme ærede Rigsdagsmand anførte fremdeles for Consumtionens Vedbliven i Kjøbenhavn som Argument det forelagte Lovudkast om Indkomstskatten, og udtalte, at det medtog de Formuende forliden. Jeg maa gjøre ham opmærksom paa, at dette Forslag jo endnu ikke er blevet til Lov, og der er Intet tvivlen for, at han kan optage den Tanke, som den høitærede Finantsminister ved Fremleggelsen udtalte om en progressiv Beskatning — nei, om Forladelse! det lyder for socialistisk, man turde maaffe sige: en Beskatning med stigende Procenter; det kunde jo vel være, at, da denne Tanke er ministeriel, den ogsaa kan vinde Indgang her i Salen. Vi hørte jo forleden Dag i Anledning af et andet Lovforslag, at, da den høitærede Finantsminister tog sig af et privat Forslag, saa fandt det Indgang her i Thinget endog hos dem, der allerede havde truet med at slaae det ihjel. Den ærede Sde Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Kunde) udtalte igaar som et fromt Ønske, at Consumtionen i Kjøbenhavn maatte ophøre strax; men saa udtalte han sig som Medlem af Comiteen med en diplomatisk Forsigtighed, som gjerne kunde sættes i Glassee med Ministrenes Meddelelser i de hemmelige Møder, saa at jeg ikke kunde blive rigtig klog derpaa. Jeg håaber, at, efter hvad vi idag have hørt af den høitærede Finantsministers Mund, saa vil han nu slutte sig til os, der agte at stemme for, at Consumtionen i Kjøbenhavn maa ophøre, og det inden Udgangen af dette Finantsaar.

Monrad: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg har at gjøre. Jeg vil ikke søge at imødegaae de Øtringer, som af den ærede sidste Taleer bleve fremsførte; jeg forstod ikke ganske alle hans Øtringer (Hør!), og mangehaande Erklæringer om Grunde til Afstemninger, som fandt Sted, ikke alene iaar, men ogsaa ifjor. Jeg troer ikke, at det er værdigere for Rigsdagen at opsætte at tage Beslutning med Hensyn til Consumtionens Op-

høvelse i Kjøbenhavn indtil næste Aar; selv om det imidlertid skulde være værdigere, saa er det i alt Fald sikkert, at det ikke er klogere, om den gjør det (Hør!), thi, hvis vi opsætte det, saa slippe vi denne Sag, som nu ligger i vor Haand, og den høitærede Finantsminister alene kan jo ikke gennemføre Ophævelsen af Consumtionen i Kjøbstæderne, eller Ophævelsen af Lovgrændsen, uden tillige at gaae ind paa Ophævelsen af den Kjøbenhavnske Consumtion, det maa det hele Ministerium gjøre; men vi vilde saa faae en ganske anden Stilling, dersom vi udsatte det til næste Aar; thi, selv om vi da vedtog et saadant Forslag, saa vilde Regjeringen kunne sige Nei dertil, og, om vi endog antage, at den høitærede Finantsminister til Efteraaret vilde være villig til at give efter for Opinionen, som han jo lægger saa stor Vægt paa, saa er det jo ikke engang sagt, at enten det andet Thing eller Ministeriet i sin Heelhed vilde gaae ind derpaa, ja, der kan jo endog til den Tid tænkes en Forandring af selve Ministeriet. Jeg skal hertil blot føie et Par mere personlige Bemærkninger med Hensyn til Øtringer af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Han fremsfører oftere Anker over mine Øtringer, der antage en noget personlig Charakter. Jeg tillader mig at bemærke, at jeg troer, det er fordi han vanskeligt finder den rette Grændse for sine egne Øtringer og derfor har ondt ved at opfatte Andres begrændsede Øtringer. Naar jeg saaledes erklærede mig imod en Indretning, der vilde ligne en Foederation af Fristater med en arvelig Præsident i Spidsen, da fandt han deri en Modsigelse mod mine Bestræbelser for det constitutionelle Monarchie; naar jeg erklærede mig imod, at Slesvig skulde blive et Led af en saadan Sammensætning, saa fandt han deri en Modsigelse imod mine Øtringer om Slesvigs provindsielle Selvstændighed; naar jeg forrige Gang udtrykkeligt erklærede, at jeg ansaae Indkomstskatten for den hensigtsmæssigste Skat, forsaavidt der var Tale om nye Udgifter, om nye Skatter, men derimod ingen kunde troede, at man skulde indføre et nyt Skattesystem blot for at indføre Formuesskatten, saa saae han hert et Fjendskab mod For-